

Невтомна праця Павла Степановича відзначена високими нагородами: орденом “Знак пошани”, Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР.

Працівники Державної архівної служби України глибоко сумують з приводу цієї тяжкої втрати і висловлюють щирі співчуття родині та близьким Павла Степановича Соханя.

ПАМ'ЯТІ ГЕОРГІЯ ВОЛОДИМИРОВИЧА ПОРТНОВА

Георгій Володимирович Портнов народився у 1948 році у місті Києві в сім'ї військовослужбовця. У 1972 р. закінчив Московський державний історико-архівний інститут за спеціальністю “історик-архівіст” і в цьому ж році за направленням розпочав трудову діяльність на посаді інспектора у відділі відомчих архівів Архівного управління при Раді Міністрів УРСР. Потім був призваний до лав Збройних сил. Після служби у червні 1974 року повернувся на

роботу до Архівного управління.

За 36 років служіння архівній справі Георгій Володимирович пройшов усі основні посадові ступені від інспектора до заступника Голови Держкомархіву України (з 1974 р. – інспектор, старший інспектор Архівного управління при Раді Міністрів УРСР; з 1978 р. – начальник відділу комплектування, обліку і експертизи Головархіву УРСР; з 1979 р. – начальник відділу комплектування, відомчих архівів і діловодства Головархіву УРСР, голова профспілкового комітету Головархіву України; з 2000 р. – начальник відділу формування НАФ та діловодства Держкомархіву України; з 2003 р. – заступника Голови Держкомархіву України).

За час роботи Георгій Володимирович зробив великий внесок у розвиток української архівістики, справу формування, збереження й використання Національного архівного фонду, брав активну участь у розробці базового архівного закону “Про Національний архівний фонд і архівні установи”. Він був автором низки нормативно-правових актів з питань діловодства та архівної справи, затверджених постановами Кабінету Міністрів України, наказами Держкомархіву України, що за-

реєстровані Міністерством юстиції України, а також понад тридцять науково-методичних робіт, статей та інших праць.

При безпосередній участі Георгія Володимировича створено десять галузевих державних архівів, затверджено положення про них.

Був членом колегії Головархіву, Держкомархіву, головою Центральної експертно-перевірної комісії.

За свої професійні досягнення удостоєний низки нагород. Зокрема, відзначений медаллю “У пам’ять 1500-річчя Києва” (1982), відзнакою “Відмінник архівної справи” (1987), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (1998), Грамотою Верховної Ради України (2006). У 2000 році йому присвоєно почесне звання “Заслужений працівник культури України”.

Світлу пам’ять про Георгія Володимировича Портнова зберігатимуть його рідні, друзі, колеги.

ПАМ’ЯТІ ВІКТОРА ВАСИЛЬОВИЧА СТРАШКА

7 серпня 2013 р. пішов із життя Віктор Васильович Страшко – історик-архівіст, археограф, палеограф, який 50 років життя віддав служінню архівній справі. Вже змолоду, зрозумівши своє покликання, змінив плін життя й крок за кроком, вперто й наполегливо формував себе як фахівця саме цієї справи.

Народився Віктор Васильович Страшко 7 листопада 1940 р. у м. Києві. Після закінчення середньої школи працював техніком-лаборантом в Інституті ботаніки АН УРСР (1958–1960), навчався в Київському медичному училищі № 1 (1960–1962), працював зубним техніком у поліклініці Жовтневого району м. Києва (1962–1969). У 1963 р. вступив на вечірнє відділення історичного факультету Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка, після закінчення якого 1969 р. працював в архівній системі – старшим науковим співробітником відділу публікації та використання ЦДІА УРСР у м. Києві (1969–1970), старшим інспектором науково-видавничого відділу АУ

